

Hôtel des Galeries is vreemde eend in de bijt in Brusselse horecawijk

Rue des Bouchers

KRIJGT (MEER) smaak

► Omdat de gebouwen beschermd zijn, had de inrichting heel wat voeten in de aarde.

© NEWPLACESTOBE

De Brusselse Beenhouwersstraat: het is wellicht de laatste plaats waar u een hip boetiekhotel zou verwachten, laat staan er zelf eentje openen. En toch is het net dat wat Nadine Flammarion (65), een Française met een sterk ontwikkeld buikgevoel, deed.

FILIP MICHIELS

O

f het een lastige bevalling was? Nadine Flammarion kijkt ons even weifelend aan, concludeert dan dat de vraag wel degelijk ernstig bedoeld was en steekt vervolgens van wal. "Ruim twee jaar hebben we onderhandeld met de eigenaars van het pand, La Société Civile des Galeries St.Hubert. Over zowat alles. Onvoorstelbaar hoeveel regeltjes, normen en bouwkundige voorschriften hier gerespecteerd moeten worden. Het feit dat dit nieuwe hotel eigenlijk opgetrokken is uit de restanten van drie bestaande gebouwen, maakte de zaak er uiteraard niet eenvoudiger op. Om je maar één voorbeeld te geven: het gebruik van dubbel glas in de hotelkamers was uit den boze. Je kunt je wel voorstellen dat dit alleen al naar warmte- en geluidsisolatie toe verre van ideaal is. Maar goed, we zoeken verder naar een oplossing."

Nadine Flammarion was, dankzij haar huwelijk met een telg uit het gelijknamige en in Frankrijk wereldberoemde uitgevergeslacht, gepokt en gemazeld in het Franse literaire wereldje. Ze studeerde talen en werkte in het begin van haar carrière een tijdlang als vertaalster, maar kwam al snel tot de conclusie dat dit geïsoleerde bestaan niets voor haar was. Leven op de kap van haar man, die intussen ook een succesvolle eigen kunstuitgeverij had opgestart, was dat al evenmin. En van het Franse literaire wereldje, waar haar familienaam nochtans moeiteloos flink wat deuren opent, moest ze ook al niet veel weten.

Nadine Flammarion is ook – we blijven mild – een dame met een wat eigenzinnige kijk en visie op de dingen. Tien jaar geleden besloot ze haar leven een heel nieuwe wending te geven en opende ze in Parijs een hotel dat resoluut anders wilde zijn dan het doorsnee, vaak wat gedateerde en oubollig ogende, Parijse hotel. Met succes, want Hôtel Arvor kreeg intussen al een vermelding in *Condé Nast Traveller*, een van 's werelds meest gereputeerde reisbijbels. De ervaring smaakte blijkbaar naar meer, want vorig jaar volgde een tweede hotel in La Baule, aan de Franse Atlantische kust.

Novotel

De Sint-Hubertusgalerijen zijn eigendom van de Galeries Royales Saint-Hubert, dateren uit het begin van de 19de eeuw en zijn intussen volledig beschermd. Medio 2012 kreeg Flammarion de felbegeerde bouwvergunning in handen, ruim twee jaar later opent ze er een hotel dat qua looks en uitstraling mijlener afstaat van de buurt waarin het

zich bevindt. Dochter Camille Flammarion stond grotendeels in voor de inrichting, en die oogt zowel chic en trendy als Scandinavisch fris en jong. Met kamerprijzen die tussen 200 en 300 euro schommelen, lijkt dit nochtans geen spek voor de bek van de jonge backpacker.

"De kans was gewoon te mooi om te laten liggen", klinkt het. "Hartje Brussel, een historisch gebouw in, op en naast die prachtige Sint-Hubertusgalerij. Mijn hotels zijn anders en moeten persoonlijkheid uitademen. Dit hotel heeft ook totaal niets te maken met het soort toerisme en gastronomie van twijfelachtig allooi waar je hier in de Beenhouwersstraat zowat over struikelt. Maar tegelijk is dit wel een van de meest emblematische buurten van Brussel, welke toerist wil hier nu niet verblijven? We hebben het hele pand moeten heropbouwen en herinrichten, dat klopt, maar ik wist van bij het begin dat hier iets moois van te maken viel. Mijn echtgenoot is ook eigenaar van de boekhandel hier vlakbij, en eigenlijk beschouw ik dit hotel toch een beetje als een verlengstuk daarvan. Hij heeft een kunstboekhandel die een eigen sfeer en persoonlijkheid uitademt – het is geen Fnac – en die sfeer heb ik ook willen doortrekken in mijn hotel: wie op zoek is naar de zoveelste Novotel of Marriott zal hier niet komen aankloppen."

Hôtel des Galeries is pas een tweekant maanden open, maar met de bezettingsgraad loopt het voorlopig blijkbaar wel goed. Flammarion maakt zich ook opvallend weinig zorgen over het commerciële potentieel van het hotel. Voorbereidende marktstudies, daar doet ze niet aan. "Waarom zou ik ook, vaak draait het achteraf toch heel anders uit dan wat al die fraaie studies voorspelden. Ik volg liever mijn neus, en grijp de kansen waar ze zich aandienen. Ik weet intussen uit ervaring dat er

'Mijn hotel heeft niets te maken met het twijfelachtig allooi van de Beenhouwersstraat'

NADINE FLAMMARION

zeker een publiek bestaat voor dit soort eigenzinnige hotels.

Bovendien is dit ook het enige hotel in deze buurt." Dat dit dan een buurt is waar would-berestaurateurs er een sport van maken om argeloze toeristen hun tent binnen te lullen en waar 'echte Belgische chocolade' tegen vaak belachelijke hoge prijzen aan de man of vrouw wordt gebracht, daar ligt ze allerm minst wakker van.

Smak geld

Flammarion investeerde zelf om en nabij de 4 miljoen euro in de inrichting en aankleding van het hotel. Als huurder van het gebouw, jawel. "Dat

is een smak geld, ik besef het, zeker als je weet dat de eigenaar nog eens minstens hetzelfde bedrag op tafel legde voor de volledige verbouwing van het pand. Het feit dat alles hier geklasseerd is, is daar natuurlijk niet vreemd aan. Maar ik ben er ook de vrouw niet naar om voor de inrichting snel even bij een bekend designbureau te gaan aankloppen. Ik werk niet volgens het boekje."

Die aanpak resulteerde dus niet enkel in een stevig prijskaartje, maar ook en vooral in een stijl die velen wellicht als eclectisch en onconventioneel zullen beschrijven. "So what? Ik ben hiermee natuurlijk niet aan mijn proefstuk toe: in Parijs deed ik net hetzelfde. Ik creëerde er

een concept dat behoorlijk fel afweek van de gangbare norm, maar het sloeg behoorlijk snel aan. Een hotel krijgt niet zomaar persoonlijkheid: die stop je er zelf in en daarbij moet je er vooral over waken dat je een coherent verhaal brengt. De inrichting, de aanpak, het personeel, dat alles moet perfect aansluiten bij het verwachtingspatroon van het clientèle dat je voor ogen hebt. De mensen die op dit soort hotel afkomen, vallen voor een bepaalde inrichting en stijl, ze willen op welbepaalde wijze ontvangen worden aan de receptie, en vaak is zo iets niet meteen in woorden of regeltjes te vatten. Onze kamers hier, en dat geldt net zo goed voor mijn andere hotels, zijn niet ingericht door een decorateur. Ik volg enkel mijn eigen smaak en intuïtie, en daarmee ga ik uiteraard resoluut in tegen de uniformiteit van de grote ketens en zakenhotels. Die zijn onderling moeiteloos inwisselbaar, je weet er perfect wat je krijgt. Onze klanten willen iets anders."

► Nadine Flammarion in haar hotel: 'Onvoorstelbaar hoeveel regels gerespecteerd moeten worden.'

© KAREL DUERINCKX

Mocht zich elders nog een soortgelijk buitenkansje aanbieden, dan zal Flammarion wellicht niet aarzelen. "Maar maak van mij geen toekomstig hotelycoon, dat interesseert me niet. Ik vind het fijn om creatief bezig te zijn en mensen het gevoel te geven dat ze thuis komen in mijn hotel. Mensen voelen dat ook, en ikzelf apprecieer dat persoonlijk contact. Het grote publiek zal ik daarmee wellicht nooit bereiken, maar dat hoeft ook niet: we hebben hier 23 kamers. Als die volzitten, ben ik allang tevreden."